DZIENNIK ZARZĄDZEŃ

DYREKCJI OKRĘGOWEJ KOLEI PAŃSTWOWYCH W WILNIE.

Rok XVII Wilno, dnia 24 lutego 1937 r. Nr 2.

SPIS TREŚCI:

ODEZWA

dyrektora kolei państwowych w Wilnie do wszystkich pracowników okręgu.

W początkach każdego roku kalendarzowego odbywają się zwykle Walne Zebrania członków jednostek organizacyjnych poszczególnych instytucyj społecznych. W okresie od 25 lutego do 31 marca b. r. odbyć się mają takie zebrania w Kołach „Rodziny Kolejowej“ okręgu wileńskiego.

Walne Zebranie Kół każdej placówki społecznej — to bilans i rachunek sumienia pracy, to przygotowanie planu pracy na przyszłość.

W rzeczowych i spokojnych dyskusjach na Walnych Zebraniach wyłaniają się wszystkie braki i niedociągnięcia, jak również dodatnie wyniki pracy, organizacji. Walne Zebranie zmienia lub uzupełnia skład personalny Zarządów Kół, dając możność zebranym wyłonienia z pośród siebie ludzi o najlepszym uzdolnieniu, zamiłowaniu i chęci do pracy społecznej. Dlatego też do przebiegu i wyniku Walnych Zebrań Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej, Kolejowego Przysposobienia Wojskowego i „Rodziny Kolejowej“ przywiązuję duże znaczenie.

Stowarzyszenie „Rodzina Kolejowa“ jest jedną z najpoważniejszych organizacyj pracowników o charakterze społecznym na terenie kolejowym.

W ciągu krótkiego okresu swego istnienia rozwinęła ona szeroko zakreśloną statutem działalność humanitarną, kulturalną i gospodarczą, dając wspaniałe wyniki dla dobra swoich członków i ich rodzin.

Dlatego też obowiązkiem każdego pracownika i członka jego rodziny jest współdziałanie w pracy tej organizacji, a każdy chętny do pracy znajdzie ją w tej organizacji w miarę swoich uzdolnień, zamiłowań i chęci.

Zwracam się przeto z gorącym apelem do wszystkich pracowników okręgu wileńskiego, aby nie uchylali się od współudziału w pracach i poczynaniach tak „Rodziny Kolejowej“, jak i innych kolejowych organizacyj społecznych, i aby każdy członek przyczynił, się w miarę swoich możliwości, do rozwoju stowarzyszeń działających dla dobra ogółu i kolejnictwa polskiego.

Panów Naczelników, Kierowników i Zawiadowców jednostek służbowych wzywam do bezpośredniego lub pośredniego wzięcia udziału w pracach stowarzyszeń społecznych i do zachęcania, podwładnych im pracowników osobistym przykładem, do jaknajszerszego udziału tak w zebraniach, jak i pracach organizacyj, znajdując możliwości pracy społecznej bez uszczerbku dla pracy służbowej.

(—) Inż. W. GŁAZEK
Dyrektor Kolei Państwowych.

Część A.

SPRAWY OGÓLNE I OSOBOWE.

Poz. 9.

Okólnik dyrektora k. p. z dn. 1.II.1937 r. Nr. 9 o przeprowadzaniu egzaminów ścisłych.

W związku z § 7 przepisów nr A5 polecam stosować się do następujących wytycznych:

1) niezłożony egzamin pisemny, chociażby z jednego przedmiotu, wyklucza dopuszczenie kandydata do egzaminu ustnego i podlega powtórzeniu ze wszystkich przedmiotów pisemnych, wchodzących w zakres danego egzaminu; komisja może zezwolić na składanie powtórnego egzaminu pisemnego tylko z tych przedmiotów, z których pierwotne wyniki były niedostateczne, w wypadkach zasługujących na uwzględnienie z powodu dodatnich wyników z pozostałych prac pisemnych przy poprzednim egzaminie pisemnym,

2) w razie niezłożenia przez kandydata egzaminu ustnego z niektórych przedmiotów, komisja egzaminacyjna decyduje, kiedy ma nastąpić powtórny egzamin ustny i w jakim zakresie, t. j. ze wszystkich przedmiotów ustnych, czy tylko z tych grup przedmiotów, z których stwierdzono znajomość niedostateczną,

3) w wypadku niezłożenia przez kandydata egzaminu po raz drugi, komisja egzaminacyjna orzeka, czy w razie dopuszczenia kandydata do składania egzaminu po raz trzeci, winien on powtórzyć egzamin ze wszystkich przedmiotów pisemnych i ustnych, czy tylko z niektórych grup przedmiotów.

P. 2c. 30/28 37.

Poz. 10.

Okólnik dyrekcji o.k.p. z dn. 23-II.1937 r. Nr. 20 w sprawie udzielania pracownikom zezwoleń na zajęcia uboczne.

Na podstawie Dz.U.M.K. nr 9/34 poz. 54 „Przepisy o podziale czynności w Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych“, zezwoleń na zajęcia uboczne udzielają:

1) dyrektor kolei państwowych w odniesieniu do wszystkich pracowników okręgu dyrekcji, objętych przepisami o stosunku służbowym pracowników P.K.P. gdy chodzi o zajęcia uboczne w godzinach służbowych,

2) naczelnik biura personalnego — w odniesieniu do pracowników etatowych i praktykantów okręgu dyrekcji, gdy chodzi o zajęcia uboczne w godzinach pozasłużbowych,

3) naczelnicy oddziałów i parowozowni — w odniesieniu do pracowników stałych, gdy chodzi o zajęcia uboczne w godzinach pozasłużbowych,

W związku z powyższym, przy ubieganiu się o zezwolenie na zajęcia uboczne należy przestrzegać następujących wytycznych:

a) podania należy adresować do zwierzchników, w których kompetencji leży wydanie zezwolenia na zajęcie uboczne,

b) w podaniu petent winien wskazać instytucję, w której zamierza ubocznie pracować, oraz podać dnie i godziny ubocznej pracy, a także wysokość pobieranego za nią wynagrodzenia; gdyby petent poświęcał swą pracę honorowo, należy również o tym nadmienić, lekarze winni podawać również godziny zasadniczego urzędowania swego na kolei,

c) podania należy wnosić drogą służbową.

Zwierzchnicy służbowi, po zaopiniowaniu i postawieniu swego wniosku, będą kierowali podania te drogą służbową do władz decydujących.

Zezwolenia na zajęcia uboczne udzielane są tylko na jeden rok kalendarzowy lub szkolny, albo też dla jednorazowego wykonania pewnej określonej pracy i po upływie tego czasu lub po wykonaniu pracy, tracą swą ważność. Pracownicy pragnący kontynuować uboczne zajęcia w dalszym ciągu, winni odnowić zezwolenia przed ich wygaśnięciem.

Panowie naczelnicy służb i biur, zaopatrując podania petentów w przychylne wnioski, ponoszą odpowiedzialność za wszelkie szkodliwe skutki dla służby, wypływające z ubocznych zajęć odnośnych pracowników.

Obowiązek czuwania, aby zajęcia uboczne odbywały się w ramach udzielonych

zezwoleń, ciąży na zwierzchnikach wszystkich szczebli.

Ponieważ zdarzają się wypadki, że pracownicy piszą podania na skrawkach papieru, częstokroć w tak niedbały sposób, iż stają się one prawie nieczytelne, zwraca się uwagę, że podania winny być pisane na białym papierze, formatu znormalizowanego arkusza, oraz pismem czytelnym.

P. 3. b. 3/11/37.

SPRAWY FINANSOWE I KONTROLI DOCHODÓW.

Poz. 11.

Okólnik dyrektora k.p. z dnia 13-II.1937 r. Nr. 10 o zastąpieniu przepustek wywozowych cedułami sprzedaży przy wywozie ze składów i magazynów zasobów materiałów.

Ministerstwo Komunikacji poleciło skasować dotychczasowe przepustki, wydawane przez magazyny i składnice kolejowe na wywóz sprzedanych materiałów opałowych, odzieżowych i t. p.

W związku z powyższym polecam z dniem 1-go marca r. b.:

1. przepustki wzoru dotychczasowego (druk lokalny) podlegają wycofaniu — wzamian zaś tych przepustek służyć będą „zawiadomienia o sprzedaży“ (trzeci druk przekazu wydania ser. Z. 20),

2. urzędy, wystawiające dowody sprzedaży materiałów za gotówkę, względnie na kredyt, obowiązane są wydawać zainteresowanym na ręce wszystkie trzy odbitki tych dowodów, z których „zawiadomienie o sprzedaży“, po odpowiednim ostemplowaniu na odwrocie przez rozdawców w sposób dotychczasowy, służyć będzie jako przepustka,

3. wspomniane „zawiadomienia o sprzedaży“, zamieniające dotychczasowe przepustki, powinny być jak i dotąd odbierane przez bramowych przy wywożeniu zakupionych materiałów z magazynów lub składnic,

4. jednocześnie zwalniam urzędy od obowiązku nadsyłania do biura finansowego imiennych wykazów wraz z cedułami, w myśl p. 2 art. 86 przepisów Nr F. 2, pozostawiając je w urzędach wystawiających te dowody.

F. 5a/1/2351/37.

Poz. 12.

Okólnik dyrektora k. p. z dn. 21-II.1937 r. Nr. 13 o konieczności uzgadniania spraw rachunkowych z biurem finansowym.

Stosownie do § 4 „Ogólnych przepisów o rachunkowości na P.K.P.“ (Nr F10) naczelnik biura finansowego jest współodpowiedzialnym za całą gospodarkę finansową okręgu dyrekcji. Wszystkie przeto sprawy, wkraczające w dziedzinę finansową, winny być podawane do wiadomości i zaopiniowania biuru finansowemu przed ostatecznym załatwieniem.

Tymczasem wydziały i biura nie zawsze przestrzegają postanowienia przytoczonego § i przedkładają mnie, względnie wicedyrektorowi sprawy, mające związek ze stroną finansową, do akceptacji bez uprzedniego uzgodnienia z biurem finansowym.

Celem uniknięcia niezgodności z przepisami w załatwieniu tych spraw i ewentualnego narażenia Skarbu Państwa na straty, polecam ściśle stosować się do wspomnianego na wstępie przepisu i to nie tylko przy przedkładaniu spraw mnie lub wicedyrektorowi lecz i przy załatwianiu takich spraw we własnym zakresie.

F. 1. c. 32e/3558/37.

Poz. 13.

Okólnik dyrektora k. p. z dn. 19-II. 1937 r. Nr 14 w sprawie dokładnego sporządzania sprawozdań rachunkowych z komunikacyj zagranicznych.

Stwierdzono, że mimo niejednokrotnych zarządzeń i wbrew postanowieniom okólnika Nr 1 z dn. 11-I. 37 r. ogłoszonego w Dz. Zarz. D.O.K.P. Nr 1 r. b. poz. 1 stacje nadsyłają rachunkowość miesięczną z komunikacyj zagranicznych ze znacznymi niedokładnościami np.

sprawozdania z nadania i nadejścia towarów sporządzono: 1) na nieodpowiednich drukach, 2) bez uwidocznienia komunikacji, 3) bez głównych zestawień, 4) po kilka wykazów na jedną i tę samą przesyłkę, bez dołączenia do wykazów odnośnych pierwopisów ceduł, 5) ceduły, na przesyłki nadane do i od granicy Państwa, zarachowano w komunikacji miejscowej, i t. p.

Niedokładności te mają miejsce również w ruchu osobowym, tudzież w zarachowaniu w/g sprawozdań kasowych.

Wyżej przytoczone niedokładności dowodzą niedbałego traktowania przepisów przez zawiadowców stacji, oraz kierowników ekspedycyj towarowych, lub też zupełnej nieznajomości przepisów wykonawczych dla poszczególnych komunikacyj oraz przepisów Nr F. 15.

Zwracam uwagę na najważniejsze błędy, których stacje dopuściły się w przesłanym materiale rachunkowym za miesiąc sprawozdawczy styczeń r. b., z zastrzeżeniem, że o ile błędy te powtórzą się w takimże materiale za m-c luty i następne, przeciw winnym pracownikom będzie wdrożone dochodzenie służbowe i wyciągnięte konsekwencje, włącznie do usunięcia od czynności kasowo-rachunkowych.

Przy sporządzaniu rachunkowości polecam stosować następujące wytyczne:

I. W ruchu osobowym:

a) bilety:

1. dla każdej komunikacji zagranicznej winien być sporządzony oddzielny wykaz; następnie należy sporządzić ogólne zestawienie na oddzielnym druku ze wskazaniem nazwy komunikacji i odnośnych wpływów według walut, rubryki poszczególnych walut należy podsumować,

2. wykaz wydanych biletów winien zawierać wszystkie posiadane przez stacje relacje biletów zagranicznych, bez względu na to, czy była sprzedaż, czy też nie; stacje związkowe, które nie miały wogóle sprzedaży biletów zagranicznych w miesiącu sprawozdawczym również przesyłają wykaz, w którym umieszczają wszystkie posiadane relacje ze wskazaniem pierwszego numeru pozostającego w szafce dla sprzedaży i ostatniego numeru zapasu,

3. pobrane kwoty w złotych według poszczególnych walut, mają być wykazane w wykazie wydanych biletów i w sprawozdaniach kasowych w jednakowej walucie taryfowej,

b) bagaż i przesyłki ekspresowe:

1. dla każdej komunikacji zagranicznej winien być sporządzony oddzielny wykaz, następnie należy sporządzić ogólne zestawienie na oddzielnym druku, ze wskazaniem nazwy komunikacji i odnośnych wpływów według walut; rubryki poszczególnych walut należy podsumować,

2. w wykazach nadanego bagażu na ostatniej stronicy należy wykazywać zapas kwitów bagażowych ściśle w myśl § 17 p. 6 przepisów F. 8,

3. przesyłki ekspresowe przybyłe z Niemiec należy rejestrować na wykazie F. 69 i pobrane przy wydaniu należności za PKP zarachowywać za kwitem wpływów różnych;

Nr kwitu wpływów różnych należy wpisywać w odnośnej pozycji wykazu F. 69.

II. W ruchu towarowym:

przy nadawaniu przesyłek przez stacje niezwiązkowe należy ceduły przewozowe sporządzić w kom. miejscowej do stacji związkowej i zarachować w komunikacji miejscowej, zaś stacje związkowe mają sporządzić:

a) wykazy i zestawienia na przesyłki nadane w komunikacji związkowej i sąsiedzkiej polsko-niemieckiej na drukach ser. F. Nr 78g,

b) wykazy i zestawienia na przesyłki nadane i nadeszłe z komunikacji zagranicznej polsko-holenderskiej na drukach ser. F. Nr 78a,

c) wykazy i zestawienia na nadane i nadeszłe przesyłki z komunikacji polsko-sowieckiej na drukach przewidzianych w przepisach służbowych tej komunikacji, obowiązujących od 1-III. 34 r. § 27 str. 42 — 46,

d) wykazy i zestawienia na przesyłki nadane i nadeszłe we wszystkich innych komunikacjach związkowych należy sporządzać na drukach ser. F. Nr 78k,

e) wykazy i zestawienia na przesyłki nadane do względnie od granicy Państwa (kredyt graniczny) należy sporządzać relacyjnie na drukach ser. F. Nr 78k, oddzielnie

dla każdego punktu granicznego i oznaczać nagłówkiem „komunikacja zagraniczna od“ względnie „do granicy Państwa“, dla takich przewozów należy używać cedułprzewozowych w komunikacji wewnętrznej,

f) wykazy i zestawienia na przesyłki nadane i nadeszłe we wszystkich innych komunikacjach zagranicznych sąsiedzkich należy sporządzać na drukach ser. F. Nr 78b.

Sumy wykazów należy zbierać w zestawieniu dla każdej komunikacji oddzielnie, a wyniki zestawień z każdej komunikacji należy przenieść do zestawień głównych dla wszystkich komunikacyj, które sporządza się przez kalkę w 3 egzemplarzach, przy tym 1. egzemplarz należy dołączyć do sprawozdania kasowego, a 2 egzemplarze do odpowiedniego materiału przesyłanego do biura kontroli dochodów.

Do wykazów z nadania należy dołączyć pierwopisy ceduł, a do wykazów nadejścia ceduły przewozowe.

Przy sporządzaniu wykazów z nadania polecam ściśle przestrzegać ust. 3 i 4 rozdz. B § 14 przepisów F. Nr 15.

III. Wypełnianie sprawozdań kasowych:

a) należność w walucie krajowej z tytułu wydanych biletów komunikacyj zagranicznych są zarachowywane niewłaściwie łącznie z wpływami komunikacji miejscowej, czyli w pozycji poziomej 2 (rubryce pionowej 3) strony przychodowej sprawozdania kasowego, zamiast w pozycji poziomej 4-ej (rubryce pionowej 3) i wskutek tego wyniki tej ostatniej pozycji sprawozdania kasowego nie odpowiadają wynikom wykazów wydanych biletów komunikacyj zagranicznych, wyrażonym w walucie krajowej i w walutach obcych, (§ 11 p. 9 przepisów F. Nr 8 i kartogram okólnikowy Biura Kontroli Dochodów Nr D/5-30 z dn. 26-XI. 34 r. część VI, chociaż te przepisy nie podkreślają wyraźnie takiego obowiązku),

b) to samo ma miejsce przy zarachowaniu wpływów z przewozu bagażu i przesyłek ekspresowych (pozycje 5 i 7 strony przychodowej sprawozdania kasowego),

c) należności za przewóz osób i bagażu w walutach obcych są zarachowywane niewłaściwie w pozycji poziomej 23 „Zamiana walut“, zamiast w pozycji 4 lub 7 strony przychodowej i w pozycji 21 strony rozchodowej sprawozdania kasowego i dopiero równowartość w złotych w pozycji 23 strony przychodowej sprawozdania,

d) należności opłacone z góry przy nadaniu przesyłek towarowych są zarachowane niewłaściwie w pozycji poziomej 8 strony przychodowej sprawozdania kasowego — **łącznie z wpływami komunikacji miejscowej,** zamiast prawidłowo w pozycji 10 strony przychodowej,

e) należności opłacone z góry przy nadaniu przesyłek, wyrażone w walutach obcych nie są zarachowywane w pozycji poziomej 10 strony przychodowej sprawozdania kasowego (w rubrykach poziomych 5 — 6) i w pozycji 21 (rubrykach pionowych 5 — 6) strony rozchodowej sprawozdania, niektóre stacje (kasy) zarachowują niewłaściwie tylko równowartości w złotych walut obcych w pozycji 23 „Zamiana walut“ strony przychodowej sprawozdania kasowego,

f) to samo ma miejsce w odniesieniu do należności pobranych przy wydaniu (pozycje 15 i 16 strony przychodowej sprawozdania kasowego),

g) niektóre stacje (kasy) zarachowują prawidłowo frankatury wyrażone w walutach obcych w pozycji poziomej 10 strony przychodowej sprawozdania kasowego (w rubrykach pionowych 5 — 6) i ponadto — niewłaściwie — równowartość w złotych obcych walut w rubryce pionowej 3 tejże pozycji (10-ej), zamiast prawidłowego zarachowania w pozycji 10 strony przychodowej sprawozdania kasowego tylko walut obcych (w rubrykach pionowych 5 — 6) i w pozycji 21 „Zamiana walut“ strony rozchodowej sprawozdania (w rubrykach pionowych 5 — 6) i dopiero równowartość obcych walut w złotych w pozycji 23 „Zamiana walut“ (w rubryce pionowej 3) strony przychodowej sprawozdania kasowego,

h) należności przesyłek nadeszłych komunikacyj zagranicznych są zarachowywane nieprawidłowo w pozycjach 11 — 12 strony przychodowej sprawozdania kasowego—łącznie z **wpływami komunikacji miejscowej,** zamiast prawidłowo w pozycjach 15-16 tejże strony sprawozdania,

i) należności z ceduł komunikacyj zagranicznych z miesięcy poprzednich są niewłaściwie zarachowywane łącznie z należnościami z przesyłek nadanych w miesiącu sprawozdawczym i odwrotnie, należy ściśle przestrzegać rubryki od 11 do 16 sprawozdania kasowego,

j) należności ceduł obciążających w obcych walutach są niewłaściwie zarachowywane w pozycjach 11 — 12 strony przychodowej sprawozdania kasowego jako należności komunikacji miejscowej, zamiast prawidłowego zarachowania w pozycjach 15 lub 16 tejże strony sprawozdania kasowego,

k) w cedułach komunikacji z Łotwą frankatury należy wykazywać w jednostkach taryfowych, nie zaś w złotych i również jednostki powinny być wykazywane w wykazach, zestawieniach ogólnych i w pozycji poziomej 10 strony przychodowej sprawozdania kasowego oraz w pozycji 21 strony rozchodowej sprawozdania kasowego i dopiero równowartość jednostek w złotych w pozycji 23 „Zamiana walut“ strony przychodowej sprawozdania.

Stacje (kasy) niewłaściwie wykazują frankatury w cedułach w złotych, w wykazach w jednostkach i w sprawozdaniu kasowym w złotych, łącznie z wpływami komunikacji miejscowej, a tymczasem w dowodach przewozowych w wykazach i w sprawozdaniach powinna figurować jednakowa opłata taryfowa, na co zwracam szczególną uwagę.

Wyniki ogólnego zestawienia komunikacyj zagranicznych nie są uzgodnione z wynikami sprawozdania kasowego (nadanie i nadejście), wskutek czego wyniki te różnią się.

Nr D3d. ZP/3/136/37.

Poz. 14.

Okólnik dyrektora k. p. z dn. 23-II.1937 r. Nr 19 o ważeniu przesyłek wagonowych na stacjach stycznych z torem wąskim.

Stwierdzono, że przy przewozie przesyłek wagonowych w komunikacji bezpośredniej z torem wąskim, stacje styczne wpisują w dowodach przewozowych wynik wagi ustalonej w wagonach wąskotorowych i oddzielnie wynik wagi sprawdzonej w wagonie normalnotorowym po przeładowaniu. Różnica obu wag wynosi niejednokrotnie powyżej 2⁰/₀.

Taki stan jest spowodowany nieprawidłowym ważeniem wagonów lub dowolną segregacją towaru na stacjach stycznych, wskutek doładywywania wagonów normalnotorowych towarem pozostałym z innych przesyłek.

W celu uniknięcia podobnych niedokładności polecam stosować następujące zasady:

1. całkowita zawartość przesyłki, wskazana w liście przewozowym, powinna być przeładowana do jednego wagonu normalnotorowego,

2. w razie niemożności przeładowania przesyłki w całości do jednego wagonu normalnotorowego, z nadwyżką należy postąpić w myśl § 30 przepisów służbowych Nr H-2,

3. w dowodach przewozowych należy wskazać wagę, ustaloną na torze normalnym, przed odładowaniem nadwyżki: brutto, tara i netto,

4. wagi ustalonej na torze wąskim nie należy wpisywać do dowodów przewozowych, ponieważ miarodajną jest ostatnia waga Kolei ustalona na torze normalnym, natomiast należy wpisywać ją tylko do książki wagowej,

5. jeżeli nadawca wskazuje w liście przewozowym wagę przesyłki, oznacza ona wagę ogólną, nie zaś wagę w poszczególnych wagonach wąskotorowych; w razie ujawnienia przeciążenia jednego lub kilku wagonów wąskotorowych, ponad dopuszczalne normy, nie należy z tego powodu pobierać dopłat z § 7 RPT, jeżeli ogólna waga wskazana przez nadawcę jest zgodna z wagą Kolei,

6. celem zapobieżenia niszczeniu taboru kolejowego wskutek przeciążenia, zarządzający grup kolei wąskotorowych poucza personel stacyjny i pociągowy, aby zwracał uwagę na zewnętrzne cechy przeciążenia, jakimi są: osiadanie resorów, naładowanie materiałem leśnym ponad określoną wysokość i t. p., w razie stwierdzenia tego rodzaju niedokładności, na stacji nadania, należy zażądać od nadawcy dokonania odładunku części towaru,

7. zarządzający grup kolei wąskotorowych mają osobiście, możliwie najczęściej, badać książki ważenia i w razie ujawnienia nadwagi, ponad normy dopuszczalne, przeprowadzać dochodzenia służbowe ze wskazaniem winnych pracowników stacyj nadania.

W celu uniknięcia przeciążenia taboru polecam ściśle stosować się do okólnika dyrekcji o. k. p. (wydział kolei wąskotorowych) z dn. 29-I. 1935 r. Nr VIII. 3b-66/10/35.

Nr D 3b/151/37.

SPRAWY ZASOBÓW.

Poz. 15.

Okólnik dyrektora k. p. z dn. 23-II. 1937 r. Nr 17 ustalający ceny starych podkładów opałowych kat. „c".

Na podstawie pisma Ministerstwa Komunikacji z dnia 2 stycznia r. b. Nr MZ. X, 951/96 polecam od dnia 1 marca r. b. zaliczone na kapitał Zasobów podkłady opałowe po cenach ewidencyjnych dotychczasowych, przerachować w/g cen ewidencyjnych nowych, licząc za 1 m³ przestrz. sosnowych 50 gr. i za 1 m³ przestrz. dębowych 65 gr.

Powstałą różnicę odnieść na Dz. 2, R 2, § 4 p. 3.

Sprzedaż podkładów opałowych uskuteczniać w/g niżej podanych cen:

na parowozy i dla celów eksploatacyjnych, normalnotorowe przepiłowane na 3 części (2 cięcia) i wąskotorowe na 2 części (1 cięcie) w groszach:

Rodzaj kosztów	Podkłady normalnotorowe		Podkłady wąskotorowe o długości 1,2 m.		Podkłady wąskotorowe o długości 1,5 m.	
	miękkie	twarde	miękkie	twarde	miękkie	twarde
1. Cena ewidencyjna za 1 mtr.³	50	65	50	65	50	65
2. Za piłowanie od 1 metra (normalnotor. 2 cięcia i wąskotor. 1 cięcie)	100	135	100	135	100	135
Sprzedażna cena za 1 m³ przestrz.	150	200	150	200	150	200
Sprzedażna cena za 1 szt.	15	20	3,75	5	5	6,67

na deputaty opałowe normalnotorowe przepiłowane na 2 części (1 cięcie) i wąskotorowe w stanie niepiłowanym w groszach:

Rodzaj kosztów	Podkłady normalnotorowe		Podkłady wąskotorowe o długości 1,2 m.		Podkłady wąskotorowe o długości 1,5 m.	
	miękkie	twarde	miękkie	twarde	miękkie	twarde
1. Cena podkładów opałowych bez piłowania za 1 mtr.³	150	225	150	225	150	225
2. Za przepiłowanie podkładów normalnotor. (1 cięcie)	50	65	—	—	—	—
3. Dodatek administr. (15%)	30	45	25	35	25	35
Razem	230	335	175	260	175	260
Cena sprzedażna za 1 m³ przestrz.	230	335	175	260	175	260
Cena sprzedażna za 1 szt.	23	33,5	4,37	6,5	5,83	8,67

Podkłady opałowe na deputat należy wydawać pracownikom i emerytom kolejowym i wszystkim uprawnionym do korzystania z deputatu opałowego, wymienionym w Dzienniku Zarządzeń Dyrekcji Nr 3 1935 r. poz. 5 pkt. 2 na tych samych warunkach, co i pracownikom kolejowym.

Instytucje wymienione w Dz. Zarządz. Dyrekcji z dnia 21 czerwca 1935 r. Nr 3 poz. 5 p. 4 mogą otrzymywać podkłady opałowe normalnotorowe przepiłowane na 2 części (1 cięcie) i wąskotorowe niepiłowane, tylko za każdorazowym zezwoleniem dyrekcji w/g niżej podanych cen w groszach:

Cena jednostki	Podkłady normalnotorowe		Podkłady wąskotorowe			
			o długości 1,2 m.		o długości 1,5 m.	
	miękkie	twarde	miękkie	twarde	miękkie	twarde
Za 1 mtr.^{3} przestrz.	250	360	200	280	200	280
Za 1 sztukę	25	36	5	7	6,67	9,33

Na 1 mtr.^{3} przestrzenny należy liczyć:
podkładów normalnotorowych . . . 10 sztuk
„ wąskotor. o dług. 1,2 m. 30 „
„ „ o dług. 1,5 m. 40 „

Zarachowywanie podkładów opałowych w metrach przestrzennych jest tylko teoretyczne.

Zasadniczo podkłady należy wydawać w sztukach, z równoczesnym wykazywaniem we wszystkich dowodach: w liczniku — ilości sztuk, a w mianowniku—ilości metrów przestrzennych (pismo D O K P Nr V. 3a/485/36 z dnia 4-XII. 1936 r.).

Ustalone powyżej ceny należy traktować jako za sztukę, ceny zaś mtr.^{3} przestrzenny są teoretyczne.

Ogłoszone w Dzienniku Zarządzeń Dyrekcji z dnia 28 lipca 1936 r. Nr 6 poz. 36 ceny na podkłady opałowe kat. „C“ niniejszym odwołuję.

Nr V. 3f. 23/17/37.

Uchylenie okólnika

Na skutek pisma Ministerstwa Komunikacji z dnia 27-I. 1937 r. Nr. P3-65/11/37, które zostanie ogłoszone w jednym z najbliższych Dzienników Urzędowych M. K.—uchyla się okólnik dyrekcji o. k. p. z dn. 18-I. 1937 r. Nr 4, ogłoszony w Dzienniku Zarządzeń D. O. K. P. Wilno Nr 1/37 r. poz. 4, dotyczący dokonywania potrąceń z list płatniczych na rzecz związków i organizacyj społecznych.

Nr F/1c-10/1980/37.

OBWIESZCZENIA.

Pochwały, uznania i nagrody pieniężne wyrażone i udzielone przez dyrektora k. p.:

GIECEWICZOWI Aleksandrowi, byłemu zawiadowcy stacji Brześć Centralny i

PŁAWINSKIEMU Stanisławowi, asesorowi tejże stacji, oraz wszystkim pracownikom węzła brzeskiego — na podstawie decyzji Pana Ministra Komunikacji z dn. 11-XII. 1936 r. — uznanie, za współpracę i wydatną pomoc, okazaną Wyższej Szkole Wojennej podczas jej ćwiczeń w 1936 roku,

DYBKO Edwardowi, asesorowi wydziału ruchu i

TOŁŁOCZKO Stanisławowi, asystentowi stacji Białystok Centr. — uznanie, za wykazaną energię i inicjatywę przy odszukaniu i właściwym skierowaniu bagażu Pana Ambasadora R. P. Grzybowskiego, zdążającego w dniu 1-VI. 36 r. „Nord-expresem“ do Moskwy,

ŚWIRKOWSKIEMU Janowi, starszemu strażnikowi ochrony kolei, odcinka drogowego Waliły, — pochwała i nagroda pieniężna w wysokości 30 zł., za to, że w nocy z dnia 9-go na 10-go października 1936 roku, przyczynił się wybitnie do zatrzymania pociągu osobow. Nr 112, zdążającego ze st. Brzostowica do st. Waliły po torze zajętym przez pociąg gospodarczy nr 184 bis/g, czym zapobiegł zderzeniu się tych pociągów i wykazał gorliwość w służbie oraz szybką orientację,

SKOLIMOWSKIEMU Józefowi, strażnikowi ochrony kolei na st. Hajnówka — pochwała i nagroda pieniężna w wysokości 25 zł, za poświęcenie z jakim, jako strażnik ochrony kolei, wykonywał swe obowiązki służbowe, ścigając przestępców w nocy dnia 12-XII. 1936 r. mimo odniesionej rany w nogę.

P. 3.b. 7/8/37.

Adres Redakcji i Administracji:

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Wilnie, ul. Słowackiego Nr 14.
Biuro Personalne pokój Nr 108, telefon Nr 8 (przez centralę D. O. K. P.).

Warunki prenumeraty:

Prenumerata wynosi w kraju:
Kwartalnie zł 2. półrocznie zł 4. rocznie zł 8.
Cena każdego numeru gr 50.

Do nabycia w Administracji Dziennika Zarządzeń
Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Wilnie.

Cena ogłoszeń:

Od wiersza — zł 1; za stronę zł 100.

Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach dołączonych do Dziennika.
Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia.

Wydawnictwo Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Wilnie.

Druk. Państw. w Wilnie. Nr 360. II-37. 1000.